

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

II-4 У.5179/11

Дана: 12.07.2012. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из П., ..., кога заступа Б.Б., адвокат из Б., ..., ради поништаја решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ... број ... од ... године, у правној ствари престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 12.07.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ... број ... од ... године, утврђено је да тужиоцу, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у П., престаје радни однос са даном ... године, због безбедносних сметњи из члана 111. Закона о полицији, јер је утврђено да је против њега донета правноснажна пресуда за кривично дело за које се гони по службеној дужности, којом је оглашен кривим и изречена му је условна осуда, због којих са тужиоцем не би

ни био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова да су у време заснивања радног односа постојале.

Тужилац тужбом поднетом дана 09.05.2011. године и поднеском од 26.12.2011. године, оспорава законитост оспореног решења због повреде правила поступка и погрешне примене одредаба Закона о полицији. Наводи да је оспорено решење нејасно, да противречи само себи и да у њему нису наведени разлози о одлучним чињеницама. Не оспоравајући чињеницу да је пресудом Општинског суда у Куршумлији К.201/07 од 06.02.2008. године правноснажно осуђен због кривичног дела злоупотреба службеног положаја, указује да му је том пресудом изречена условна осуда, због које му, у смислу члана 94. став 2. Кривичног законика, не може престати радни однос, јер је наведеном законском одредбом прописано да правне последице осуде не могу наступити кад је за кривично дело учиниоцу изречена новчана казна, условна осуда – ако не буде опозвана, судска опомена или кад је учинилац ослобођен од казне. Наводи да условна осуда која му је изречена, никада није опозвана, а посебно истиче да је Основни суд у Прокупљу донео решење о рехабилитацији Кв.152/11 од 18.05.2011. године, којим се утврђује да је тужилац рехабилитован и да се сматра да није осуђиван за кривично дело за које је оглашен кривим пресудом Општинског суда у Куршумлији К.201/07 од 06.02.2008. године. Посебно истиче да му је, из истог разлога престао радни однос на основу решења туженог органа ... број ... од ... године, које је поништено пресудом Врховног суда У.2904/08 од 01.10.2009. године, због чега је враћен на рад, а да тужени сада, после четири године поново доноси решење о престанку радног односа, из истог разлога, иако је у међувремену рехабилитован. Указује на погрешну примену материјалног права, односно члана 168. Закона о полицији, који је брисан и члана 111. истог Закона, којим је прописано да Полиција може да прикупља податке о лицу које жели да заснује радни однос у Министарству, уз његову сагласност, која се није могла применити у конкретном случају на тужиоца, јер је био у радном односу код туженог, као и јер није дао сагласност за прикупљање тих података, а такође указује и да је погрешно примењена одредба члана 168. истог Закона. Предлаже да суд, након одржане јавне расправе, тужбу уважи, оспорено решење поништи као незаконито и обавезе тужени орган да му

надокнади трошкове управног спора, по адвокатској и таксеној тарифи.

У одговору на тужбу, тужени истиче да остаје при оспореном решењу и предлаже да суд одбије тужбу као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени овог суда, одлучио тужени орган када је донео одлуку о престанку радног односа тужиоца, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, у поступку у коме није било повреде правила поступка, нити повреде материјалног права. У списима предмета налазе се образложени предлог директора Полиције ... број ... од ... године, безбедносна провера Полицијске управе у П. „О“ стр. пов. број ... од ... године и правноснажна пресуда Општинског суда у Куршумлији К.201/07 од 06.02.2008. године, којом је тужилац оглашен кривим за кривично дело злоупотребе службеног положаја прописаног чланом 359. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 85/2005...111/2009), те му изречена условна осуда - казна затвора у трајању од шест месеци, с тим што се иста казна неће извршити уколико тужилац не почини ново кривично делу у року од две године од дана правноснажности пресуде.

Чланом 111. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/2005) прописано је да Полиција може о лицу које жели да заснује радни однос у Министарству ради извршавања задатака у полицији да прикупља податке уз писану сагласност тог лица, као и податке на основу којих утврђује безбедносне сметње за извршавање задатака у полицији. Ставом 2. истог члана и закона, прописано је да безбедносна провера из става 1. овог члана обухвата проверу података утврђених прописима о условима за добијање оружног листа, као и података које кандидат за заснивање радног односа даје у поступку заснивања радног односа.

Чланом 168. став 1. истог закона, прописано је да полицијском

службенику, односно другом запосленом радни однос престаје и ако током његовог рада у Министарству настану безбедносне сметње из члана 111. овог закона, због којих са њим радни однос не би ни био заснован да су у време заснивања постојале. Ставом 2. истог члана овог закона, прописано је да у случају безбедносних сметњи из става 1. овог члана, решење о престанку радног односа полицијског службеника, односно другог запосленог доноси министар, на образложени предлог директора полиције, односно функционера у чијој надлежности је обављање одређених послова и задатака. Уз предлог се прилаже и безбедносна провера из члана 111. став 2. овог закона, као саставни део предлога.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је, по оцени Управног суда, закључио тужени орган да су настале безбедносне сметње из члана 111. Закона о полицији, због којих са тужиоцем не би ни био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова, да су у време заснивања постојале. Ово с тога што је чланом 110. став 3. Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/2005 и 63/2009), прописано, између осталог, да се у радни однос за обављање послова у Министарству не може примити лице које је осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности, те како је тужени, применом члана 111. став 2. Закона о полицији, проверио податке које кандидат за заснивање радног односа даје у поступку заснивања радног односа, утврђене прописима о условима за заснивање радног односа у Министарству, оспорено решење је донео правилном применом одредбе члана 168. став 1. истог закона.

Суд је посебно ценио навод тужбе да је решењем Основног суда у Прокупљу Кв.152/11 од 18.05.2011. године тужилац рехабилитован, као и погрешну примену материјалног права, односно члана 168. Закона о полицији, који је брисан, али је нашао да су исти неосновани. Ово с тога што је решење о рехабилитацији донето након доношења оспореног решења, због чега не може утицати на његову законитост, као и с тога што је поступак за доношење решења о престанку радног односа тужиоца покренут на основу образложеног предлога директора Полиције ... број ... од ... године, а члан 168. Закона о полицији брисан је Законом о изменама и допунама Закона о полицији („Службени гласник РС“

број 92/11), који је ступио на снагу 08.12.2011. године, па је поступак за доношење решења о престанку радног односа тужиоца правилно покренут и вођен у време важења Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/2005 и 63/2009).

Налазећи да нема основа за поништење оспореног решења и да њиме није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану, у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима (Сл.лист СРЈ број 46/96), одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде.

Како је тужба тужиоца одбијена, суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора, с обзиром да није успео у овом управном спору, одлучујући као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 12.07.2012. године, II-4 У.5179/11

Записничар
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СБ